

[Ømann.]

ved at indkøre det under et så hysterisk skattetryk som det, der hersker for øjeblikket.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ærede ordførere for de udtalelser, der er faldet her i dag om lovforslaget og de af mig fremsatte ændringsforslag. Der er også fremsat mere almindelige udtalelser, om jeg så må sige statusudtalelser, om, hvordan man finder at kildeskatten er forløbet i sit første år. Hr. Ømann var til sidst inde på, som andre ordførere også har været det, den rationaliseringsundersøgelse, der her i efteråret er påbegyndt — jeg siger påbegyndt, fordi det kun er en foreløbig rapport, vi har modtaget. Jeg vil ikke sige, den var overflødig, men den var ikke overraskende i sit indhold. Men det er virkelig også, i hvert fald for den ansvarlige minister, beroligende at få at vide, at der ikke afsløres noget ved en sådan rationaliseringsundersøgelse, som man ikke har vidst. Der er jo fra flere sider i sommerens og efterårets løb ikke mindst i dagspressen givet et billede af kildeskattedirektoratet og kildeskattesystemet, som om det var fuldstændig og helt og aldeles endt i et kaos. Det har været den almindelige tone, enhver fejl var en skandale og en katastrofe i dagspressen. Der var overhovedet ikke nogen sans for proportionerne, for den fejlrisiko og fejlprocent, der var i forhold til den vældige datamængde, man skulle arbejde med.

Stillet over for denne pressekritik og offentlige kritik fra dag til dag fandt jeg, da vi kom frem til midten af oktober måned og jeg yderligere skulle søge finansudvalget om nogle ekstra bevillinger til kildeskattens funktion, det rigtigt nu at få en rationaliseringsundersøgelse, som ikke blev ledet eller forestået af mennesker, som var ansat hos staten. Jeg kan i og for sig følge hr. Ømann ret langt i, at man ikke altid behøver en privat rationaliseringsundersøgelse, men jeg synes, at i dette tilfælde ville en statslig undersøgelse ikke over for den kritik, der lød, på nogen måde kunne berolige. Den kunne ikke virke således, at man sagde: nu er det altså undersøgt, og det er ikke så slemt, som man har troet. Det mener jeg faktisk er lykkedes igennem denne foreløbige undersøgelse, hvortil kommer, at den

også rent praktisk har givet kildeskattedirektoratet tips om, hvordan man skal gardere sig for at undgå nogle risici ved det slutopgør, vi går ind til efter nytår.

I det hele taget må jeg sige, det er nok for tidligt at holde status over kildeskatten. Slutopgøret, der begynder i 1971 og slutter hen på sommeren i 1971, er den vanskeligste del af kildeskattesystemet. Det problem står endnu tilbage at løse, og det er ikke mindst på grund af denne problematik, jeg har været glad for det, vi kalder Habberstad-rapporten, for dette rationaliseringsfirmas påpegning af nogle skavanker, som kan belaste slutopgøret. I det hele taget har man vist villighed til at bistå os med forberedelsen af dette slutopgør teknisk og praktisk.

Jeg vil gerne sige her yderligere, at det er tanken, at datacentralen, for så vidt angår dens kildeskattefunktioner, skal undergå en tilsvarende rationaliseringsundersøgelse, og jeg kan bestemt ikke se, at der sker noget ved, at vi får trimmet systemet, om jeg så må sige, får det set igennem af nogle uvildige, der kan sige: på de og de områder kunne man måske opnå en større effektivitet.

Men jeg skal ikke sige noget om, hvorvidt kildeskattesystemet er lykkedes praktisk og administrativt på nuværende tidspunkt. Jeg er klar over, at vi mangler den vanskeligste forhindring, nemlig slutopgøret. Det er i sig selv en kolossal opgave at sikre sig, at alle skattebetalinger fra A-skatteydere, efterhånden som de er indkommet, er blevet konteret på den pågældende A-skatteydernes konto. Det er i sig selv vanskeligt at begribe, at det skulle kunne lade sig gøre uden en ret høj fejlprocent, men det skulle altså kunne køres ved hjælp af datasystemet. Der er jo mange arbejdere, der i årets løb har haft flere arbejdssteder, hvorfor der er flere forskellige arbejdsgivere, der har indbetalt, og sikkerheden for, at disse indbetalinger er blevet ført på de rigtige A-skatteydere, er altså den, der nu skal stå sin prøve. Jeg kan kun sige, at jeg håber, det må lykkes, og at man ikke får alt for mange ubehagelige overraskelser, men jeg vil gerne have sagt her ved denne lejlighed, at systemet er behæftet med risici, og det er ikke mindst afhængigt af, at vi får en præcision i dataoplysninger, der gives til kildeskattedirektoratet i forbindelse med slutopgøret.

Hr. Grünbaum var en del inde på spørgs-